

Ви бували в музеях під відкритим небом. Таких багато існує для того, що б зберегти дух минувшини, який неможливо заховати під скло. Перебуваючи в таких місцях намагаєшся думкою та почуттями повернутись в ті. часи, відчутти думки та почуття людей, що торкались та використовували ці речі. Розміри таких музеїв від кількох метрів до кількох кілометрів. Але музей, з експонатом, що приносить користь місцевому населенню, розтягується на 100 км і ще й пересувається по цій території, можна зустріти якщо відвідати вузькоколійку Зарічне - Антонівка.

Точну дату початку будівництва цієї вузькоколійки на разі невідомо. Орієнтовна дата 1895 рік. Вузькоколійок, в цей час будувалось дуже багато, вони мали велике значення для промислового розвитку імперії, а тут, поблизу західних кордонів, були важливі і стратегічному відношенні. А потім, як покаже історія, практично всі створенні тоді вузькоколійки будуть в кращому випадку перешити на широку колію, або знищені. В 1919-1939 рр. ця територія належала Польщі, тоді на вузькоколійка активно використовувалась та мала польський рухомий склад. В 1941-44 рр. вона була зруйнована війною і список першочергових об'єктів на відновлення не попала. Перші ділянки були відновленні в 1946 році та набагато пізніше. Завдяки „Альбому схем залізниць” 1948 року точно відомо, якою була повоєнна мережа вузькоколійок - лінії Антонівка - Хиноч - Кухоцька Воля та Хиноч - Дубровиця. Тоді вона все ще числилась, як „така що відновлюється” і належала Народному комісаріату шляхів сполучення. Ділянка Хиночі - Дубровиця так і не був відновлений, однак по іншим даним, він був закритий лише в 50 роках. Існувала також лінія Дубровиця-Висоцьк. Діюча ділянка Антонівка-Кухоцька Воля була передана в 1957 році під керівництво Сарненського держлісгоспу терміном на 10 років.

В той час вантажопотік по вузькоколійці складався в основному з лісу, що заготовлювався в районі сіл Хиноч та Біле. Конфігурація дороги зазнала змін: побудована ділянка Тиховиж - Локриця (17 км), і незабаром розібрана ділянка Тиховиж - Кухоцька Воля. Були, очевидно, і тимчасові ділянки та

відроги до вирубок. В 1967 році вузькоколійка повернулась в структуру Міністерства шляхів сполучення, але і після цього її по інерції вже не позначали в схемах і картах.

В 1968 році лінія набула свій сучасний вигляд - було відкрито 18-кілометрову ділянку від Локриці до Зарічного (райцентр Рівненської області). В 1970-80 роках паротяги повністю замінюють тепловозами (до 1972 року), а старі пасажирські вагони - на нові, в Антонівці побудовано нове депо, перевантажувальний комплекс з широкої колії на вузьку з великим козловим краном. Вантажний рух тоді був достатньо жвавим, перевозились вантажі із заріченнських підприємств, сушильного заводу в Островську тощо. Новий рухомий склад - в основному вантажні вагони - поступали аж до кінця 80-их років. Вже на початку перебудови в долині дороги ледве не відбувся крутий поворот. Поблизу Кухоцької Волі (село після розбори гілки виявилось в 6 км від діючої лінії ст. Тиховиж) було відкрито поклади алмазів. Планувалась розробка покладів та прокладення до них лінії широкої колії, перешив 71 км вузькоколійки. На щастя ці плани не здійснились.

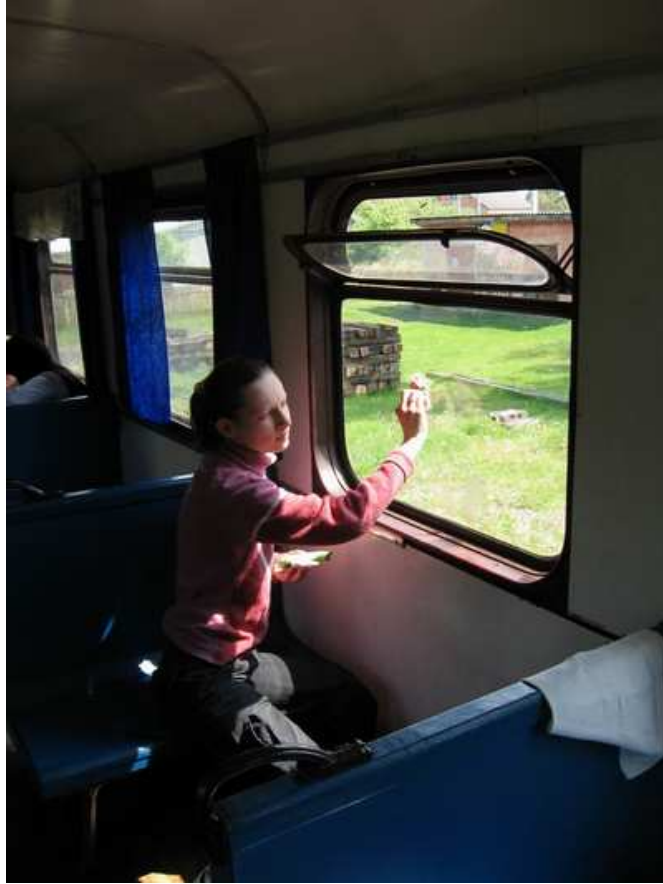
Економічна криза кінця ХХ століття привела до припинення вантажного руху по вузькоколійці і поставило під питання про її існування. Керівництво Львівської залізниці настоює на її закритті та знищенні по причині значних збитків, рятують її поки що місцева влада, що вперто не дає це зробити - вузькоколійка є практично єдиним шляхом сполучення із зовнішнім світом для жителів багатьох сіл Володимирецького та Заріченського районів.

Ось такий семафор, який можна побачити лише у фільмах, сьогодні дає команди, і їх виконують

Найбільший в Європі дерев'яний міст через річку по якому ходить поїзд.

Міст дійсно весь з дерева. На вигляд не дуже надійний. Періодично ремонтується. Але прецедентів замінити його на металевий не було.

Швидкість потяга тут 5 км/год.

Річка Стир. Починається в Львівській області далі Волинською та Рівненською областями прямує до Білорусі де офіційно впадає в Прип'ять. Чому офіційно, тому що є ще один штучно викопаний канал, Прастир, що з'єднує Стир та Прип'ять набагато раніше.

Типовий Поліський краєвид: пісок та змішаний, переважно сосновий, ліс.

На жаль ці прекрасні місця з прекрасними краєвидами лежать в зоні, якою далекого 1986 року пройшла Чорнобильська хмара, і тому їх відносять до радіоактивних зон різного ступеню. Незважаючи на це тут продовжують жити та працювати люди.

Згідно даних газети „Урядовий кур'єр. від 25 жовтня 2007 року згідно результатів проекту „Сім чудес Рівненщини“, який організовано за аналогією із загальноукраїнським найбільше прихильників здобула саме вузькоколійна залізниця „Антонівка-Зарічне“, яка відіграє роль справжньої артерії життя на рівненському Поліссі і є найдовшою в Європі - 106 кілометрів.